Διάβασε προσεκτικά το κείμενο, αρίθμησε τις παραγράφους, γράψε έναν πλαγιότιτλο για καθεμιά και στη συνέχεια προσπάθησε να γράψεις την περίληψη του κειμένου.

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας ετοιμοθάνατος βασιλιάς. Ήταν πανίσχυρος, αλλά ήταν πολύ βαριά άρρωστος και απελπιζόταν: «Είναι δυνατόν ένας τόσο ισχυρός βασιλιάς να πρέπει να πεθάνει; Τι κάνουν οι μάγοι μου; Γιατί δεν με γλιτώνουν;» Αλλά οι μάγοι το είχαν βάλει στα πόδια, από φόβο μήπως τους πάρει το κεφάλι. Μόνο ένας είχε απομείνει, ένας γέρος μάγος, που κανένας δεν του έδινε σημασία, γιατί ήταν μάλλον *ιδιότροπος* κι ίσως λίγο τρελούτσικος. Εδώ και πολλά χρόνια ο βασιλιάς δεν τον συμβουλευόταν, όμως αυτή τη φορά πρόσταξε να τον καλέσουν.

- Μπορείς να σωθείς, είπε ο μάγος, αλλά με μία συμφωνία: να παραχωρήσεις για μία μέρα το θρόνο σου στον άνθρωπο που θα σου μοιάζει πιότερο απ' όλους τους ανθρώπους. Έτσι θα πεθάνει αυτός στη θέση σου.

Αμέσως βγήκε *φιρμάνι* σ' όλο το βασίλειο: «Όσοι μοιάζουν στο βασιλιά να παρουσιαστούν στην Αυλή μέσα σε είκοσι τέσσερις ώρες, αλλιώς θα θανατωθούν.» Παρουσιάστηκαν πολλοί: κάποιοι είχαν γενειάδα ίδια με του βασιλιά, αλλά η μύτη τους ήταν λίγο πιο μακριά ή λίγο πιο κοντή κι ο μάγος τούς απέρριπτε. Άλλοι έμοιαζαν στο βασιλιά όπως ένα πορτοκάλι μοιάζει με το διπλανό του στο καφάσι του μανάβη, αλλά ο μάγος τους απέρριπτε, γιατί είτε τους έλειπε ένα δόντι ή είχαν μια κρεατοελιά στην πλάτη.

- Μα εσύ τους απορρίπτεις όλους, διαμαρτυρόταν ο βασιλιάς στο μάγο του. Άσε με να δοκιμάσω εγώ μ' έναν απ' όλους, να γίνει μια αρχή.
- Άδικα θα παιδευτείς, αποκρινόταν ο μάγος.

Ένα βράδυ, ο βασιλιάς κι ο μάγος του έκαναν περίπατο στις επάλξεις της πόλης και κάποια στιγμή ο μάγος φώναξε: «Να ο άνθρωπος που σου μοιάζει πιότερο απ' όλους!» Και με τα λόγια αυτά, έδειξε ένα ζητιάνο σακάτη, καμπούρη, μισότυφλο, βρώμικο και γεμάτο πληγές.

- Μα πώς είναι δυνατόν; διαμαρτυρήθηκε ο βασιλιάς. Αμέτρητες διαφορές μάς χωρίζουν.
- Ένας βασιλιάς ετοιμοθάνατος, επέμενε ο μάγος, μοιάζει μονάχα με τον πιο φτωχό, τον πιο κακότυχο της πόλης. Εμπρός, άλλαξε αμέσως ρούχα μαζί του για μία μέρα, βάλε τον στο θρόνο και θα σωθείς.

Αλλά ο βασιλιάς δε θέλησε με κανένα τρόπο να παραδεχτεί πώς έμοιαζε μ' έναν ζητιάνο. Γύρισε στο παλάτι κατσουφιασμένος και άκεφος και το ίδιο βράδυ πέθανε, με το στέμμα στο κεφάλι και το σκήπτρο σφιχτά στην παλάμη.

Από το βιβλίο «Παραμύθια από το τηλέφωνο», του Τζιάνι Ροντάρι, απόδοση Άννα Παπασταύρου, εκδόσεις Μεταίχμιο.

…….....

…….....

…….....

…….....

…….....

…….....

…….....

…….....

…….....

…….....

…….....

…….....

…….....

…….....

…….....

…….....

…….....

…….....